

tiv ude i Etaterne, at kunne spare meget Personale, saa siger man dér, hvor man selv leder, at skal der arbejdes en Time mere, skal der bruges 20 Mand mere. Det synes jeg er at sætte Prikken over Sparebestræbelserne dér, hvor de stærke Ministre leder deres eget Personale, og det synes jeg, der er Grund til at høre den højtærede Statsministers Mening om: er det virkelig den Maade, hvorpaa man vil spare indenfor selve Ministerierne?

Rode: De almindelige indledende Bemærkninger til denne Forhandling, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har fremsat om Arten af den Forhandling, der har fundet Sted, kan jeg i alt væsentligt tiltræde. Om Finansloven som Helhed vil der jo blive Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger, naar vi har sluttet Gennemgangen af de enkelte Paragraffer, og jeg skal da kun her bemærke, at det, at der under Nr. 206 foreslaas, at Bevillingen til dansk Sprog og Kultur i Udlandet udgaar, kun betyder en Flytning af den til Undervisningsministeriets Budget, og en Forhandling om Bevillingens Karakter vil det derfor være rimeligt at udsætte, indtil man naar til Undervisningsministeriets Budget.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg skal til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sige, at det nødvendigvis maatte blive mange Ændringsforslag, der skulde til, naar der skulde naas saa gennemgribende Nedsæringer. At Ændringsforslagene er kommet sent, beklager jeg, men de kunde ikke komme før. For det første maatte man bestemt have konstateret, hvor stort et Svind der kunde antages at komme i Indtægterne, og det kunde ikke konstateres paa et tidligt Tidspunkt, og dernæst krævede det indgaaende Forhandlinger indenfor de enkelte Ministerier, hvor Nedsættelserne skulde finde Sted, og tillige i Ministermøder om Nedsættelsernes Natur og hele den principielle Side af Sagen. At der kan være fulgt noget forskellige Principper indenfor de forskellige Ministerier, har det ærede Medlem Ret i. Mange af disse Forskelligheder er imidlertid blevet elimineret ved Forhandling i Ministermøder, men andre er blevet staaende, fordi man har maattet standse ved den Betragtning, at Forholdene var forskelligartede — det gælder f. Eks. for Handelsministeriets og Undervisningsministeriets Skoler —, og derfor har man ikke ment at kunne gøre det ganske ensartet.

Med Hensyn til Personaleforholdene i

Ministerierne skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Kravet om 20 Mand mere er ikke et Krav fra Regeringen, men Udtalelser, som man ikke har villet hindre Departementerne i at fremsætte overfor Lønningsraadet, men Ministrene har ikke taget Standpunkt dertil. Efter at Lønningsraadets Bemærkninger nu foreligger, er der taget en ny Forhandling op, og der vil, antager jeg, i Morgen blive stillet Ændringsforslag til Normeringsloven, som er Udtryk for Regeringens Stilling, og disse Ændringsforslag gaar langt fra ud paa en Forøgelse med 20 Mand, de gaar derimod ud paa en betydelig Reduktion. Jeg tror derfor, det vil være heldigt at opsætte Diskussionen, indtil disse Ændringsforslag foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 202—207 til § 11 af *Statsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Det næste Afsnit, som sattes til Forhandling, var det *Udenrigsministeriet* vedrørende, nemlig Ændringsforslag Nr. 208—219 paa Udvalgets Liste til Lovforslagets § 12 (Tillæg B. Sp. 591—594), hvortil slutter sig Bilag Nr. 98—102 (Till. B. Sp. 875—894).

Ordføreren (Refshauge): Om de til Udenrigsministeriets Budget stillede Ændringsforslag gælder det samme som om Ændringsforslagene til Statsministeriets Budget, at de alle er tiltraadt af Finansudvalget. Jeg skal først nævne Ændringsforslagene 208, 211 og 213, der alle refererer sig til Bilag Nr. 98 og angaar forskellige Nedsættelser som Følge af Nedgangen i Dyrtidstillæget, Nedsættelser, der i Penge betyder 4 528 Kr. Ændringsforslagene Nr. 209, 210, 214, 215, 217, 218 og 219, der alle refererer sig til Bilag Nr. 99, er Nedsættelser, som er foranlediget af den øjeblikkelige finansielle Situation, og tilsammen andrager de et Beløb af 363 920 Kr. Til Forklaring af Ændringsforslag Nr. 219, som angaar Hjemsendelse af nødstedte Søfolk, skal jeg oplyse, at der paa Finanslovforslaget var opført 100 000 Kr. til dette Formaal, og den Nedsættelse, som nu foreslaas, 60 000 Kr., kunde se ud, som om den var ualmindelig stor, men efter de Oplysninger, der foreligger for Finansudvalget, vil denne Nedsættelse være forsvarlig. For øvrigt kan